

Ez a világválság hazánkat is elérte s ipari, kereskedelmi, főleg azonban a mezőgazdaságban súlyos megpróbáltatásokkal járt. Végre 1938-ban sikerült helyreállítani az államháztartás egyensúlyát s a Szent István-év meghozta az igazság hajnalának első fénysugarait... Repedezni kezdett a trianoni bilincs s hála nagy külföldi barátainknak, az első darab már le is törött belőle. Az egész magyarság feledhetetlen örömujjongással fogadta a fegyver nélkül visszatért, visszacsatolt Felvidéket! Az igazság hajnala érkezett s mi rendületlen hittel ostromoljuk első szent Királyunk s égi közbenjárónk, a Magyarok Nagyasszonyának segítségét, hogy mindennapi imánk:

*Hiszek egy isteni örök igazságban:
Hiszek Magyarország feltámadásában!*

mielőbb beteljesüljön!

III. Összefoglalás. Csak úgy tudunk ellenségeink fölé kerekedni, ha ifjuságunk tudásban, ép testben, erős akaratban és a munka szeretetében felülmulja a környező ellenséges államok ifjuságát. Mert egy lélekben erős, éretnyekben gazdag, lovagias nemzetet erőszakkal ideig-óráig el lehet ugyan nyomni, de akaraterejét megtörni, erkölcsi értékeit és történelmi igazságokon alapuló törekvéseit örökké elhomályosítani: *soha!*

Édesanyámnak

Az Ur Jézusnak
Tiszta, szent képe
Ugy áll még előttem,
Ahogy édes anyám
Szívembe bevéste.
A sirók, szenvedők
Gyöngék pártfogója,
Mennyei szeretet
Sugárzik le róla.

Született szegényen,
Közénk valónak.
Szeretett, szenvedett
Példát adónak.
Az egész életét
Másnak osztogatta.
De a keresztfáját
Maga vonszolgatta,
— Meghalni rajta.

Hanem a halállal
Mégse lett vége,
Keresztje kivonult
S hid lett az égbe.
Oda szállt, onnan jár
Ma is e világba,
Hol annyi a szegény,
Az özvegy, az árva,
— Aki Ötet várja.

Rám lelsz-e most, én rám,
Édes Megváltóm?
Elkerültem messze
A régi háztól.
Ó, mindegy nekem, ha
Rám nem is találnál,
Csak hagyd ott az áldást,
Amit nekem szántál:
— Az édesanyámnál!

Szabolcska Mihály.